

Ὁ Ἔρως.

Σ' ἕνα βυάκι σκυδρωπὸς
Καὶ ἤσυχος ὁ πονηρὸς
Ἐκάσθητο ὁ Ἔρως,
Κ' εἰς τὸ κρυστάλλινον νερόν,
Τὰ πόδια του τὸ νεαρόν
Παιδάκι τοῦ αἰθέρος
Ἄνεκινούσαι σιγανὰ,
Πλὴν κάποτε τρομακτικὰ
Ἐπάνω τὰ τραβοῦσαι.
— Μή τι καλάμι τρυφερόν,
Ἡ χορταράκι χλοερὸν
Αὐτὰ τὰ γαργαλοῦσαι;
— Ὅχι, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπαφὴν
Τοῦ ὕδατος, τὴν ἀπαλήν,
Ὁ τολμηρὸς ἄφρικία·
Αὐτὸς ποῦ χῶρις συστολήν
Εἰς τῶν βελῶν του τὴν πληγὴν
Ἀπαύστως ἐμειδία!

Πελοπίδας. Δ. Κώππας.